

virket derved. Jeg behøver imidlertid ikke at tilføje, at en Assessor i Skiftecommissionen, naar Revisionen overlødes til denne, kunde komme til at revidere Behandlingen af et Bo, hvis Beskaffenhed muligt kunde staae i Forbindelse med saadanne Handlinger, som han fra Begyndelsen af selv havde foretaget, og som de overordentlige Skiftecommissairer havde maattet modtage som Noget, der var dem givet, og hvoril de havde maattet knytte den paafølgende Behandling.

Jeg kan saaledes ikke Andet end anbefale det høitærede Thing at gaae ind paa det Forslag, jeg har tilladt mig at forelægge.

Klein: Det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. E. Larsen) har antydet at ville stille, vilde vistnok i høi Grad tiltale den Ret, af hvilken jeg har den Ære at være Medlem, og skulde det lykkes ham at sætte det igjennem, vilde han vistnok forsaavidt vinde megen Tak hos den. Da jeg naturligviis sympatiserer med den Ret, hvorfra jeg har den Ære at være Medlem, skulde det for mit personlige Bedkommende være mig meget kjær, hvis det kunde lykkes ham at overbevise mig om, at de Grunde, hvorpaa han støtter dette Forslag, virkelig ere gode, men desværre har jeg hidtil ikke kunnet føle mig overbevist derom, og da jeg troer, at personlige Tølelser i denne Sag maae træde tilbage for Hensynet til, hvad der maa anses for at være til det Almindeliges Favn, kan jeg ikke Andet end tillade mig et Par Ord imod, hvad han har fremført. Det forekommer mig da, at han egentlig ikke fremførte noget Argument til Forsvar for sin Mening; jeg hørte kun, at han udtalte, at det skulde være en Fordeel ved den af ham antydede Forandring, at Skiftecommissairerne ubelukkende vare henviste til at beskæftige sig med Skiftesager. For at dette Argument imidlertid virkelig skulde have sin Betydning, maatte det ligge for, at Skiftecommissairerne, efter den Ordning, som er paatænkt ved Ministeriets Udkast, vilde blive hindrede i ubelukkende eller dog væsentlig alene at beskæftige sig med Skiftesager, men den meget ærede Justitsminister har allerede gjort opmærksom paa, at det ikke forholder sig saa-

ledes. Efter Lovudkastet er det visselig Mening, at Skiftecommissairernes Forretninger principalt skulde være Skiftesager, og at de kun da vilde have at tage Deel i den egentlig dømmende Rets Forretninger, forsaavidt de dertil selv maatte finde at have Tid og Leilighed; men jeg skjønner dog virkelig ikke, at der kan være Anrsag til at frygte for, at Skiftecommissairerne paa en utilbørlig Maade skulde drages bort fra deres Skifteforretninger, naar det væsentligst overlades til dem selv at afgjøre, hvorvidt det er dem muligt at forene en anden Virksomhed dermed. Den ærede Rigsdagsmands Argumentation gif imidlertid hovedsagenlig ud paa at kritisere de Motiver, der ere anførte til Forsvar for den foreslaaede Ordning, og han bemærkede blandt Andet, at det forekom ham at være mindre rigtig, at man vilde „oprette“ en Institution for at give Assessorerne i Hof- og Stadsretten Leilighed til at vinde en Erfaring, der kunde være dem gavnlig i deres Stilling som Assessorer. Det forholder sig ikke ganske saaledes; der er ikke Tale om at oprette en ny Institution, thi der er, som bekendt, en Skiftecommission i Kjøbenhavn, der netop sammensættes af Hof- og Stadsretsassessorer efter Omgang, og det, hvormed der altsaa skulde være Tale, er, om man skal forandre den allerede tilstedeværende Institution og forandre den paa en saadan Maade, at det Gode, som den nu medfører i den omtalte Henseende, vilde gaae tabt. I saa Henseende kan jeg ikke Andet end være ganske enig med den høitærede Justitsminister i, at, ihvorvel det ikke ved Ordningen af Skiftecommissionen i Kjøbenhavn er et grundvæsentligt Hensyn, man fornemmelig skal tage, hvorvidt Ordningen kan være til Gavn eller ikke for Hof- og Stadsretten som saadan, saa har dette dog altid nogen Betydning, naar der er Spørgsmaal om at forandre en tilstedeværende Institution; thi vi maae dog vel erindre, at ligesaavidt, som det er i den almindelige Interesse, at Skiftecommissionen i Kjøbenhavn sammensættes paa den bedst mulige Maade, ligesaavidt er det ogsaa i den almindelige Interesse, at Hof- og Stadsretten sammensættes saa godt som muligt. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. E. Larsen) anførte fremdeles, at der jo ikke